

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirei No. 25

Apare în fiecare Duminica.

Prețul unui exemplar: 1 Leu.

Să iubim pe Sfântul Iosif.

(Urmare).

VII. Dacă iubim pe Sfântul Iosif, să iubim sfânta virtute a curățeniei.

Virtutea curățeniei este virtutea care place tare mult Sfântului Iosif, care virtute este roada în chip osebit a dumnezeștii Cuminecări, și păstrată în suflete de această preasfântă Taină a Cuminecăturii. — Cel ce iubește deci pe Sfântul Iosif, trebuie să iubească: și să iubească foarte mult curățenia, și trebuie să o păzească fiecare după starea sa proprie, cu mare grijă... Chiar și cei căsătoriji vor putea da dovadă despre iubirea acestei virtuți, după cum poartă starea lor căsătoricească. — Dar feciorelnicul Sf. Iosif, mirele și logodnicul împărătesei fecioarelor, mai pe sus de toate și cu o iubire nespusă iubește curățenia feciorească. Pentru aceea acei ce-și păstrează curățenia sau fecioria deapurarea, au dreptul de a fi iubiți în chip deosebit din partea Sfântului Iosif, și sunt aceia, cari arată față de el un semn prea osebit de iubire, păzind întru ei aceea curățenie îngerească, — ce-i este lui nespus de plăcută. — De aceea dacă noi ne vom păzi curățenia trupului și a sufletului, vom avea dreptul să fim înșirați între cei dintâi iubitori ai Sfântului Iosif, și vom fi nesmintit între cei dintâi iubiți ai săi. — Cei ce cunosc prețul și comoara cea scumpă și strălucită a acestei virtuți, care este cea mai frumoasă și cea mai minunată între toate virtuțile creștinești; aceea virtute, care după cum zice Isus Hristos — pe fiii și fiicele lui Adam îi face asemenea cu fiii lui Dumnezeu, asemenea îngerilor din cer: vor fi ca îngerii lui Dumnezeu: vor fi foarte norocoși — dacă în lumea aceasta își vor păstra aceasta mare

comoară. — Și dacă vor vrea să și-o păzească din iubire față de Sfântul Iosif, să fie siguri, că acest mare Sfânt, se va crede lor îndatorat (deobligat) în un chip cu totul deschilinit, așa că vor dobândi prin mijlocirea lui daruri cu totul osebite, daruri mari. — Deci să nu se lase amăgiți de cea mai înșelătoare patimă omenească! Să nu se lase înșelați și amăgiți de judecățile lumii (și sunt atâtea aceste judecăți!), care în vreme ce deoparte se miră de această virtute, care este cea mai scumpă și cea mai strălucită, de altă parte poartă o luptă neincetată împotriva ei, și ar vrea cel puțin să o înfățișeze ca pe o virtute atât de grea și a nevoie de păzit, încât nime să nu aibă vrea și dorința de a-și păstra și păzi aceasta comoară și podoabă a curățeniei! —

Tu, care citești și simțezi în inima ta dorul sfânt de a-ți păzi o atât de frumoasă virtute din iubire față de Sfântul Iosif, să nu bagi nici într-o seamă judecățile și zicările lumii. — Frumoasa virtute a curățeniei desăvârșite ușor o vei putea păzi, numai tu să voești! Ferește-te de orice prilej primejdios, apropie-te adeseori de sfânta Masă a dumnezeștii Cuminecături, și apoi nu te teme; vei avea dar prea îndestulitor pentru a te păzi curat, aceasta o învață toți Sfinții Părinți și Invățătorii Bisericii: probează, și vei vedea... După aceea din iubire față de Sfântul Iosif — mai fă un lucru: fă-te apostolul acestei virtuți, năzuindu-te ca și alții să cunoască și să iubească această virtute. — Oh ce frumoasă virtute, ba chiar între toate virtuțile cea mai frumoasă! — care după cum a spus Sfânta Maria Magdalena de Pazzi — este Raiul pe pământ, în care se găsește toată desăvârșirea de virtute, ce se poate avea pe pământ... căci dânsa este cea mai potrivită unealtă pentru a o do-

bândi. Această virtute, cea mai frumoasă între toate, e necunoscută înaintea multor suflete creștinești, pentru că ori nu se grăește despre dânsă nimica, ori tare puțin. Cei ce cunosc prețul ei și o iubesc, să facă și pe alții să o cunoască, și să o iubească; să nu se teamă nime, că doară n'ar fi potrivită pentru toți aceia, cari voesc să o îmbrățișeze. — Sfântul Apostol Pavel nu suferia de această frică, când îndemnă peste tot pe credincioși să petreacă o viață de înfrânare, de contenire (1 Cor. 7. 7.) — Sfinte Iosife, ajută-ne spre acest scop, în acest lucru! Acum din darul lui Dumnezeu crește numărul acelora, cari cunosc prețul acestei virtuți și strălucirile ei, sunt gata să o păzească și se năzuiesc ca și alții să o cunoască și să o îmbrățișeze. Mai ales între fetele creștine acest număr sporește din zi în zi... Sfinte Iosife, binecuvântă aceste sfinte gânduri, sfinte hotărâri, binecuvântă râvna (zelul) acestor suflete, cari îți sunt atât de plăcute.

(Va urma.)

Din Istoria Biblică A VECHIULUI TESTAMENT.

9. Noe iese din corabie.

Indată după ce a început Noe a lucra pământul cu ai-să, s'a manifestat la fiii lui Noe aceea duplicitate a inimei omenești, aceea pornire dominantă spre bine la unii și spre rău la alții, de care am vorbit în legătură cu Cain și Abel.

Unul din feciorii lui Noe, Cham s'a făcut vinovat printr'un act de nerușinată imoralitate față de părintele său.

Acest păcat a fost un prilej pentru Noe, că adâncit într'o viziune profetică să blasteme pe Cham și să binecuvinteze pe Sem și Iaphet.

„Blăstămat să fie Chanaan.“ (9. 25.) După ce Cham a păcătuit el este blăstămat în soarta unuia dintre feciorii lui și în semința aceluia. Ceialalți feciorii ai lui Cham nu sunt loviți prin aceste cuvinte.

„Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Sem.“ (9. 26.) Dacă Dumnezeu este binecuvântat ca Dumnezeul lui Sem, motivul poate să fie numai acela, că Dumnezeu va fi cu o deosebită buna voință față de Sem și de sămânția lui, va fi cu ei; între-

Dumnezeu și aceasta sămânție va fi o strânsă legătură; ba va face chiar un legământ cu ei și în fine din aceasta sămânție va ieși și Mântuitorul. Sem este predestinat în persoana lui și în sămânția lui să fie cel dintâi reprezentant și purtător al promisiunilor de răscumpărare în cursul secolelor viitoare și sămânția lui va fi acela, care va beneficia mai întâi de darul rescumpărării. Și Iaphet este binecuvântat; însă mai mult cu daruri pămîntești. Se va înmulți și se va întări în așa măsură, că va intra în corturile fiilor lui Sem.

Intru cât sau realizat profețiile lui Noe?

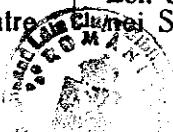
Desfășurarea istoriei mântuirii ne arată, ca Dumnezeu a binecuvântat în mod deosebit pe Sem, deoarece din sămânța lui s'a ales poporul descoperirilor dumnezeiești și însuși Mântuitorul lumii din ei s'a născut. Cum că profeția nu s'a realizat pe deplin are cauza în aceea, ca realizarea era condiționată de o serie de lucruri, cari nu s'au împlinit, de oarece mulți din urmașii lui Sem și Iaphet s'au arătat nevrednici de promisiuni. Binecuvântarea lui Sem este a doua profeția mesianică, și constituie în forma ei un progres însemnat în pregătirea răscumpărării față de protoevangelia. Să arată sămânța din care va ieși cel ce va învinge pe satana, cum s'a promis aceasta oamenilor dintâi. Lângă aceasta este destul de clar accentuat, că de și mântuirea se va face prin neamul omenească, totuși Dumnezeu însuși este acela care lucrează. Mântuirea apare ca o strânsă legătură cu Dumnezeu, care legătură acuma începe să ia ființă. Sem este acela, care înainte de toate este chemat să facă parte din aceasta legătură.

Binecuvântat să fie Domnul, Dumnezeul lui Sem!

Scrisoarea enciclică a sfântului părinte Papa Piu XI. despre adevărata unire religioasă îndreptată către Patriarhi, Primi, Arhiepiscopi, Episcopi și alți Ordinari locali, care în întreaga lume a produs o adâncă impresiune, a apărut în broșură separată cu o precuvântare (Scurtă lămurire) a Preasf. Ep. Mihail Robu al Iașilor și cu un adaus de Rugăciune către Maica Sfântă pentru a obține prin mijlocirea ei întoarcerea bisericilor despărțite la unitatea credinței.

O mică cânticică este aceasta și ar fi de dorit să se găsească în casele tuturor cărturarilor fie de ori ce condițiune. Prețul 4 Lei. Se poate procura la Librăria Asociațiu-

Din catehism.

89. Afară de judecata de obște, mai este și alta ?

Afără de judecata cea de obște mai este și cea de osebi, în care fie care om după moarte îndată se judecă.

La aceasta judecată va fi prezent sufletul fără trup, și va fi judecat ca persoană singulară, la judecata de obște este omul judecat ca o parte din societatea omenească.

După hotărîrea ne pătrunsă a lui Dumnezeu sufletul îndată după ce a părăsit trupul rămâne permanentizat pe vecie în poziția, în care s'a găsit în clipa morții spre bine, ori spre rău, de schimbat nu mai poate.

Dacă Dumnezeu așa a fi voit, ar fi putut să facă posibilă omului îndreptarea lui și după moarte, însă voința lui inscrutabilă pentru om a făcut ca omul numai până când este în aceasta vieață să-și lucreze mântuirea: „vine noaptea, când nimeni nu mai poate se lucreze.” (Io. 9, 4.)

Dacă prin această hotărîre dumnezeiască poziția sufletului rămâne înalterabil fixată pe vecie, nu este motiv, ca sufletele după moarte și până la judecata din urmă să rămână în nesiguranță asupra mântuirii lor ce privește dreptii și asupra osândirii ce privește pe răi.

„Adevăr zic ție astăzi împreună cu mine vei fi în rai.” (Luca 23, 43.) a zis Isus Iotruului bun, iară despre săracul Lazar tot Isus spune că: „a murit săracul și s'a dus de îngeri în sinul lui Avram, și a murit și bogatul și s'a îngropat în iad.” (Luca 16, 22.) În ambele cazuri nu a putut să fie împărțită pedeapsa și resplata, fără de a fi fost precedată de părerea judecătorului despre merite câștigate și pierdute. Cumcă sufletul fie cărui om îndată după moarte vine judecat, este o învățătură a credinței noastre, pentru noi cu atât mai importantă, că este un punct de despărțire între biserică catolică și ortodoxă.

În anul 1439 s'a ținut conciliul ecumenic din Florența, la care au participat între alții și patriarhul Constantinopolului și delegații celorlalți patriarhi ai orientului 17 metropoliți de rit grec, între carii și Damian al Moldovei. Toți aceștia au iscălit decretul unirii, în care între altele se spune, ca: „sufletele acelor cari mor îngreunați cu păcat de moarte, sau mor în starea păcatului strămoșesc merg îndată în iad, totuși

pedepsele lor difere a unuia de altuia,” iar „sufletele acelor, cari au murit în timpul noului testament, dacă au murit cu sufletul curat de tot, ajung îndată în rai la vederea fericită a lui Dumnezeu”, și s'a mai adaus la aceasta hotărîre „și văd față în față sîta Treime așa cum este, totuși după diferența meritelor unul mai perfect ca altul.”

Judecata aceasta se face pe loc, unde găsește moartea pe om, acasă sau pre câmp, pre uscat sau pe mare, sau cum spune un teolog: camera mortuară este locul judecării de osebi. Fiind Dumnezeu în tot locul de față, lui este ușor să facă aceasta judecată, nu trebuie să ne inchipuim ca Dumnezeu doară ar avea lipsă să se deplaseze să zicem așa, la locul fie cărui mort; prezența lui de pretutindeni și atotputernicia lui face să se desvălească înaintea sufletului într'o clipă întreg trecutul lui începând dela prima lui oftare și primul lui suspin, până la cel din urmă, cu care împreună atunci a părăsit trupul, toate vorbele, toate dorințele lui, toate neglijențele lui, cu toate amanunțele și împrejurările agravante și atenuante, cu toate urmările și efectele lui mai repede și mai clar ca pe un film rulant, va revedea sufletul întreg trecutul lui cu mult mai clar, decât cum le-a văzut când era autorul lor.

Prin luminile lui Dumnezeu, ce va împreună el asupra acestui trecut, sufletul va fi silit să recunoască dreptatea judecării dumnezeiești: „Este ușor lui Dumnezeu să respâlătească fie cărui în ziua morții după cărările — faptele — sale.” (Eccl. 11, 28.)

S. Maria Magdalena — 22 Iulie — Și erau Paștile și azimile după două zile; și căutau arhierii și cărturarii, cum l'ar prinde cu înșelăciune, și să-l omoare. (Marcu 15, 1) Și fiind el în Vitania, în casa lui Simon leprosul (Marcu 14, 3) și cei doisprezece erau cu el, și niște muieri, cari se tămăduise de duhuri rele și de boale, Maria, carea se cheamă Magdalena, dintru care ieșise șapte draci. (Luca 8, 2) Având vas cu mir de nard curat de mult preț, și spărgând vasul l'a vărsat pe capul lui. Și erau unii, cari tânjiau intru sine, și ziceau: „pentru ce s'a făcut aceasta pagubă a mirului? Căci se putea vinde mai mult de cât cu trei sute de dinari și să se dea săracilor.” Și se mâniău pe ea. Iară Isus a zis: „Lăsați-o, ce-i faceți

supărare, căci bun lucru a făcut cu mine. Doar pe săraci pururea îi aveți cu voi, și când veți vrea, le puteți face lor bine; iară pe mine nu aveți pururea. Aceasta ce a putut a făcut, mai înainte a apucat a unge trupul meu spre îngropăciune. Adevăr zic vouă: ori unde se va propovădui evanghelia aceasta în toată lumea, spune-se-va și ce a făcut aceasta întru pomenirea ei." (Marcu 14, 3—9.)

Iară fariseul, care-l chemase, văzând, a zis întru sine: „Acesta, de ar fi proroc, ar ști, cine și ce fel de muiere se atinge de el, căci este păcătoasă.”

Și răspunzând Isus, a zis către el: „Simeone, am oarece să-ți zic”. Iară el a zis: zi, învățătorule! . . . Și întorcându-se către muiere, a zis lui Simon: „vezi pe această muiere? Am intrat în casa ta, apă pe picioarele mele nu ai dat: iară aceasta cu lacrimi mi-a spălat picioarele, și le-a șters cu părul capului său. Sărutare nu mi-ai dat: iară aceasta, decând am intrat, nu a încetat a-mi săruta picioarele mele. Cu unt de lemn capul meu nu l'ai uns.*) iar aceasta cu mir mi-a uns picioarele mele. Pentru aceea zic ție: iartă-se păcatele ei cele multe, pentru că a iubit mult; iară cui se iartă puțin, iubește mai puțin.”

Și a zis către ea: „iartă-ți-se păcatele tale.”

Și au început cei ce ședeau cu dânsul a grăi între sine: „Cine este acesta, carele iartă și păcatele?”

Și a zis către muiere: „crența ta te-a mântuit, mergi în pace.” (Luca 7, 39—50.)

*) La Jidovi era obiceiul, când intra un oaspe în casă să-i spele picioarele, căci opincile lor erau fără obiele deasupra. Pe păr se punea unt de lemn frumos mirositor, ca să se simtă bine oaspele în casă.

Episcopia Română unită din Oradea-Mare.

Nr. 2005—1929

Concurs pentru 30 locuri gratuite în Internatul de fete din Beiuș.

Dorind, ca la cât de multe eleve române unite merituoase, să le dăm posibilitatea de a se putea împărtăși în creșterea religioso-morală, ce se dă elevelor din Internatul nostru de fete din Beiuș de sub conducerea surorilor Notre Dame, pentru anul școlar 1929—30 publicăm concurs pentru câte 10 locuri gratuite de fiecare din clasele superioare (V, VI. și VII.) liceale cu următoarele condițiuni:

1. Pot concura numai eleve:

a) române unite;

b) cari au absolvat la oricare liceu din țară una din clasele IV, V. și VI. cu media cel puțin opt (8) și cari în anul școlar 1929—30 își vor urma studiile în clasele V, VI sau VII. dela liceul nostru de fete din Beiuș;

2. Cererile prevăzute cu extras matricular de botez, certificat școlar și certificat medical, ni-se vor înainta până cel mult în 10 August crt.

Oradea, Șed. Cons. din 11 Iul. 1929

ss. Dr. Valeriu Traian Frențiu
Episcop român unit.

Calendar săptămânal.

21 — 27 Iulie 1929.

21. Dumineca IX. d. Rusalii (Ev. Mat. 14, 22.) C. Simeon.
22. Luni. S. Maria Magdalena.
23. Marți. M. Foca.
24. Mercuri. M. Cristina.
25. Joi. Adorm. Sf. Ana.
26. Vineri, M. Ermolae.
27. Sâmbătă. Pantilimon.